

Dernæst vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den ærede Minister vedrørende Dampfærgerne. Der er i Aar paa Finansloven foreslaaet en Bevilling til en ny Dampfærge. Jeg vil bede den højtærede Trafikminister og ogsaa den højtærede Forsvarsminister om ogsaa at lade Holmen gøre Tilbud. Der er i Virkeligheden noget urigtigt i at bruge Værftet i saa ringe Omfang, som det faktisk sker, naar vi alligevel skulle holde den store Stab af Embedsmænd, og det staar for mig, som Værftet først til fulde udnyttes, naar det bringes til at bygge andre Statsskibe end just egentlige militære Skibe. I hvert Fald vil jeg anse det for rigtigt, at man giver Holmen Ret til at gøre Tilbud.

Det glædede mig, at den højtærede Forsvarsminister lovede at ville fremsætte Forslag om Pension til Holmens private Arbejdere.

Den højtærede Indenrigsminister takker jeg, fordi han erklærede sig villig til at nedsætte den islandske Posttakst paa samme Maade, som Telegraftaksterne ere nedsatte.

Dernæst skal jeg vende mig til den højtærede Udenrigsminister. Han har i Dag hørt saa meget om sit Departement, at jeg ikke skal trætte ham længe, men kun sige, at jeg er meget glad ved, at han vil udtale sig til Finansudvalget om en eventuel Handelstraktat med Tyskland. Jeg forstaar dog saa meget af hans Ytringer, at denne Traktat er kommen ind i det mere end muliges Region. Det har jo stor Interesse, inden vi skride til Toldbehandlingen, at være klar paa — og derfor vil jeg ogsaa haabe, at Finansudvalget vil søge at faa det at vide — ved hvilke Positioner og Varer Tyskland eventuelt vil forlange Nedsættelse; for disse Varer maa vi da selvfølgelig tage en noget anden Stilling til under Toldbehandlingen, end vi ellers skulde og vilde.

Med Hensyn til Konsulen i Lille-Asien, eventuelt i Konstantinopel, er det ganske rigtigt, naar den højtærede Minister siger, at han maa staa under en kgl. Legation. Men der er ingen Ting i Vejen for at udnævne en Chargé d'affaires, blot at den Mand, der vælges, ikke vælges efter de sædvanlige diplomatiske Regler, men med Henblik paa, at han skal gøre konsulær Tjeneste. Den højtærede Minister sagde, at Danmark var udmærket repræsenteret i den svenske Gesandt. Jeg maa dertil sige, at naar f. Eks. Norge i sin Tid ønskede sit Konsulatvæsen skilt fra Sveriges, var det særlig og afgørende af

den Grund, at man mente, at de svenske Konsuler og Gesandter i økonomiske Sager meget daarligt vilde kunne repræsentere begge Landes Interesser paa en Gang. Og i det Øjeblik Lille-Asien, hvad jeg tror, er et Land med uendelig store Muligheder, et Land, der vaagner, saa tror jeg ikke, det er det mest heldige, at vi repræsenteres af den svenske Konsul.

Den ærede Minister sagde med Hensyn til Bagdad, at vi havde intet Handels-samkvem med denne By, og deri har han ganske Ret. Men den Konsul, vi skulle have derovre, skulde netop være en Pioner, ikke saa meget for Handelen som for de Personer, Teknikere, Ingeniører og Handelsmænd, der rejse derover. Jeg tror, den højtærede Minister gjorde bedst i, naar der kommer en saadan Tanke frem, ikke altid at lade sin Departementssekretær feje den af, fordi den ligger udenfor dennes Praksis. Jeg tror nu, den højtærede Udenrigsminister, ogsaa i andre Sager end just i sproglige Rettelser, skulde vise, at han var sin Departementssekretærs Overordnede.

Dernæst skal jeg gøre en ganske enkelt Bemærkning af halvvejs politisk Art. Den politiske Dæmon har jo, for at tale i Lejebiblioteksstil, hidtil holdt sine Kobberkløer borte fra vore Hjerter, og det er godt. Men imidlertid er der, siden jeg sidst havde Ordet, sket noget, hvorved mine bedste Forventninger ere blevne kuldcastede. Jeg havde nemlig ventet, at vi vilde faa et nyt Parti, jeg kan godt sige dets Navn: det Reventlowske. De to Medlemmer af dette Parti vilde for det første have haft den udmærkede Egenskab, at begge havde det samme illustre Navn, dernæst, at de begge vare Lolliker, det er ogsaa en god Ting. Samtidig vare de saa differentierede, saa forskelligartede, at de vilde danne baade en Højre- og en Venstrefløj. Man vilde maaske kunne savne et Midtpunkt, og maaske nogle vilde finde, at det i flere Retninger var et Parti uden Midtpunkt. Imidlertid er dette Parti jo blevet sprængt, ikke derved, at det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) har gjort noget, men derved, at det ærede Medlem for Nakskov (Ludvig Reventlow) har snørt sin Randsel og er gaaet ind i Reformpartiets Valgruppe, saa at vi i Stedet for Partiet Reventlow have faaet en Partigænger og en Løsgænger, eller, om man vil, en Gentagelse af Grevens og Friherrens Komædie.

En Ven af mig, en ældre Herre udenfor Rigsdagen, var lidt vred paa det ærede Medlem for Nakskov. Jeg sagde